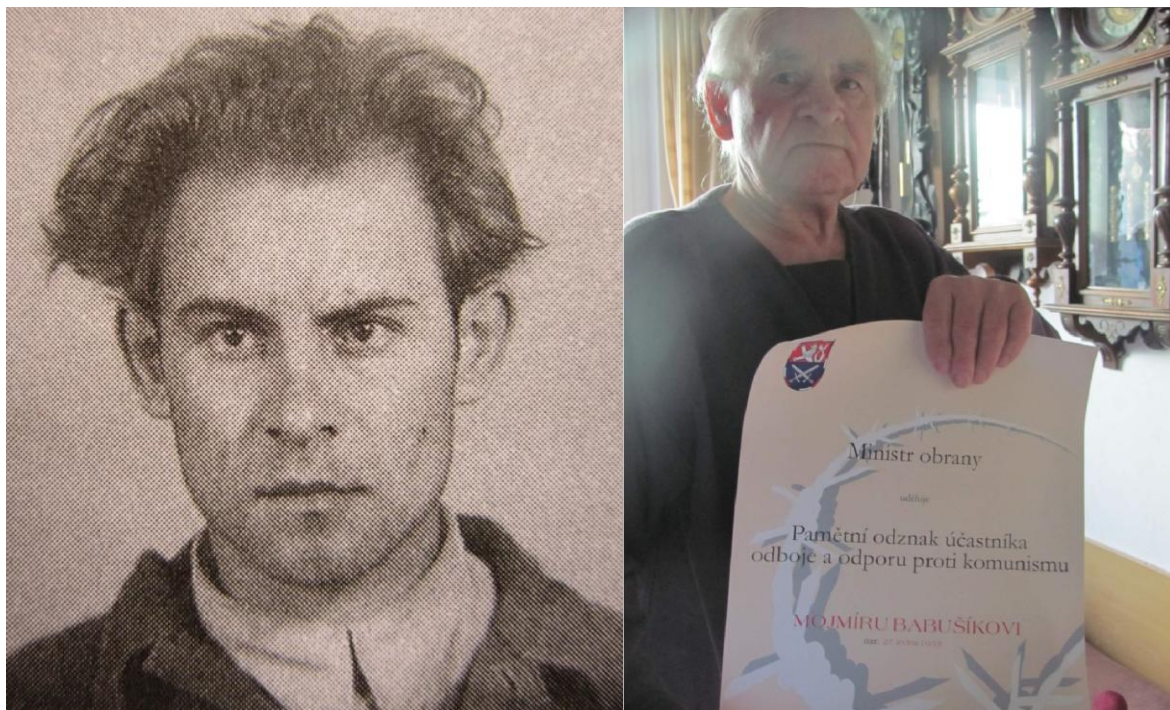

Scénář k rozhlasové reportáži o panu Mojmiru Babušíkovi

Díky projektu „Příběhy našich sousedů“ jsme se seznámili s panem Mojmiřem Babušíkem. Rádi bychom Vám nyní převyprávěli jeho příběh.

Setkali jsme se s ním 15. dubna roku 2014 v Domově pro seniory na Foltýnově ulici v Brně Bystrci. Přivítal nás čiperný pán v bytě plném knih a krásných hodin. Ihned nám věnoval krabici sladkostí a začal vyprávět.

Mojmír Babušík se narodil v roce 1933 v Křenovicích v rodině s deseti dětmi. Jeho otec byl zedník a někteří sourozenci chodili dokonce žebrať. V dětství také onemocněl tuberkulózou, ale jako na mnoho neradostných chvil i na tuto nemoc vzpomíná s humorem.

Pan Babušík byl členem skautského oddílu, i když s tím jeho tatínek nesouhlasil, říkal: „Skauting nebo Sokol je pro městské děti, protože na venkově je práce.“ Jedno z dobrodružství líčí po letech pan Babušík:

„Přišli jsme do kostela, do Dolních Věstonic, to byla německá vesnice, šli jsme se podívat do kostela samozřejmě... zvonili tam poledne to je pravda, tak jsme šli dovnitř. Kostelník asi přestal zvonit, neboť zamkl kostel a šel pryč..., tak jsme tam byli zamčení... Poněvadž to bylo všechno takový chatrný, poválečný tak jsme tam s tím trochu trhli a šli jsme ven. Nekradli jsme tam, nepotřebovali jsme nic, a my jsme tam rozbili něco, jako dělají dnešní, dnešní jako rozbíjí kříže a podobně. Tenkrát to nebylo v módě, dělalo to pár darebáků, nebo hlupáků“.

Pan Babušík se vyučil klempířem. Nástup komunistů k moci v roce 1948 ho zpočátku nijak nevzrušoval, protože i jeho otec a bratr byli členy komunistické strany. Postupem času bylo stále jasnější, že to, co komunisté slibovali, byly jen propagandistické řeči. Mladí skauti si všímali nespravedlností a činů komunistů. Organizace jako Skaut byly zakázány a navíc si komunisté přivlastnili veškeré jejich tábornické vybavení. Proto založili bývalí skauti odbojovou organizaci SODAN - neboli Skautskou organizace demokracie a nezávislosti. Nejprve tiskli letáky, které roznášeli po okolí. Když ale místní papírník musel cyklostyl odevzdat státu, kluky ze SODANU napadlo cyklostyl ukrást z úřadu ve Slavkově.

„Jsme to vyrazili a šel jsem tam. Bylo to doslova jako v pohádce, že je to v té třetí místnosti že to tam je, já jsem tam přišel a tam nějaký ty kancelářský zařízení a to všecko a ono nikde nic tak jsem tam poslal nějaký kluky a on mrkl do té páté světnice a tam táhl úplně nový CYKLOSTYL válečkový a šel jsem už do té poslední, jak v pohádce byla asi až v sedmé komnatě nějaká princezna, tak tam byl ten cyklostyl. Já jsem pro něj skočil, ježišmarja on byl těžkej, to bylo... byl naštěstí plechovej“.

Když nic nezabíralo a všechno pokračovalo dále, naplánovali kluci ze SODANu žhářské útoky na JZD. Pamětník vzpomíná na hlavní důvody svého jednání.

„To byli všichni socialisti to ano, ale ty Volšovice to socialisticky nedělají, oni byli lotři. Začali zavírat lidi, vyhazovat lidi z práce a podobně. A tak slušní lidi, poctiví lidi co nic neudělali. Ale oni byli přesvědčeni že mohou něco dělat...No tak je ||???. No a nám se to samozřejmě nelíbilo, ted' popravili paní Horákovou, popravili pana generála Píku a podobně což byli poctiví slušní lidé, to nebyli žádní špióni, jak o nich psali, nebo rozvraceči republiky a podobně, což nebyla pravda“.

„Jaká to byla svoboda, jaká to byla dobrovolnost že jo... no tak něco se proti tomu muselo udělat že... ti dospělí měli strach že jo... no tak měli děti to těžko o tom mluvit, protože každej se vymlouvá na děti že jo, no a tak to zbylo na takový kluky, jako jsme my že jo...“

„Američané furt vykřikovali tam, že bude válka nad Sovětským svazem..., ale ono nic nebylo, furt jenom lhali a lhali, no a ti Rusové zas měli pořád ten mír a mír a zavírali a vraždili lidi a já nevím co všhecko...a kradli samozřejmě“.

Postupně zapálili kluci ze SODANu mnoho stodol a stohů v okolí Křenovic. Celková škoda se vyšplhala až k sumě 3 miliónů korun. Jejich činy již delší dobu sledovala státní a veřejná bezpečnost, bylo jen otázkou času, kdy budou prozrazeni a zatčeni.

Mojmír Babušík byl zatčen v roce 1953 na podzim, v době, kdy studoval na dělnické přípravce. V roce 1954 byl odsouzen na dvacet let do vězení. Je velmi pravděpodobné, že kdyby se soud konal před smrtí Stalina a Gottwalda, byl by odsouzen k trestu smrti.

Pamětník nakonec ve vězeňských táborech a kriminálech strávil deset let a devět měsíců. Prošel vězeňským táborem Rovnost, u uranových dolů na Jáchymovsku a nejdelší čas strávil v nechvalně proslulé věznici Leopoldov.

Vzpomíná na tyto chvíle velmi nerad, ale přesto nám něco o nuceném pobytu prozradil.

„Tam se pracovalo na 3 směny, takže podle toho se muselo pracovat, vstávat a spát a tomu jsme byli přizpůsobení. Když měl po té směně a najedl se, tak aby nezlenivěl, šel na další brigádu no... takže vyčerpanost prací byla maximální“.

„Zpočátku, když jsme tam přišli z Jáchymova, tak jich tam bylo 15-20, 23 nebo nevím. No a potom jich začalo přibývat a rušit Jáchymov a pak začali přivážet... a pak šly ty tábory a začali to odchyťovat mimo. Někdo tam spad, tak nás tam bylo 42 a tam přebývalo těch 20 lidí no... v té nejvyšší cele tam jich bývalo 40, na té 43 a taky tam bylo 92 nebo kolik“.

Dozvěděli jsme se také, co je korekce.

„Korekce to je latinsky náprava, to jste se učili ve škole... no tak vás tam napravovali tím, že vám nedali najíst... jednou za tři dny“.

„Každý měl dostat aspoň 1 litr slané vody 18°C teplé to kvůli žaludku, nebo zažívacímu ústrojí aby byl zdravý, no a oni to byli lotři a tak nedodržovali vůbec nic. Tak vám dali něco, co uznali za vhodné..., nebo vůbec ne a tu vodu taky ne... v některých věznicích byly záchody, tak jsme tam pili z toho záchodu, já taky co bych říkal, že ne...“

Po návratu z vězení se pan Babušík musel vyrovnat s odmítavým postojem okolí a cejchem kriminálního, snad i proto se neoženil a neměl děti. Některé následky z pobytu ve vězení a z výslechů pociťuje dodnes.

Na závěr bychom chtěli poděkovat panu Babušíkovi za to, že se s námi podělil o svůj životní příběh a popřáli mu, aby mu zdraví i nadále sloužilo a aby se mu jeho sbírka hodin a knih stále rozrůstala.